

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 27, 2024

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Europees Hof voor de Rechten van de Mens

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens,
ECLI:CE:ECHR:2024:0604JUD004899814](#) 04-06-2024

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1022](#) 05-07-2024

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:5803](#) 20-06-2024

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:4009](#) 12-06-2024

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:3286](#) 04-04-2024

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:3322](#) 21-03-2024

Tuchtcolleges

[Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg 's-Hertogenbosch,
ECLI:NL:TGZRSHE:2024:52](#) 12-06-2024

RECHTSPRAAK

Verbintenissenrecht. Verzekeringsrecht. Cassatieberoep over artikel 4 lid 1 WAM. De vraag is of een slachtoffer dat bij een ernstig auto-ongeval achter het stuur zat, de hoedanigheid van bestuurder heeft verloren doordat een inzittende tijdens het rijden plotseling de handrem aantrok en daardoor het ongeval veroorzaakt. De Hoge Raad stelt prejudiciële vragen aan het HvJ EU over hoe het begrip ‘bestuurder’ dient te worden uitgelegd, alsmede over inzittendenbescherming. De Hoge Raad stelt de volgende vragen aan het HvJ EU: 1. Dient artikel 12 lid 1 gecodificeerde Richtlijn 2009/103/EG zo te worden uitgelegd dat de verplichte verzekering aansprakelijkheid moet dekken voor de schade van de (aanvankelijke) bestuurder in een geval waarin een inzittende ingrijpt in de besturing van het motorrijtuig en zich door dat ingrijpen een ongeval voordoet? 2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, vloeien uit het Unierecht dan bepaalde eisen voort die de nationale rechter in acht moet nemen bij de vaststelling of een bestuurder als bedoeld in artikel 12 lid 1 gecodificeerde Richtlijn 2009/103/EG de hoedanigheid van bestuurder in de omstandigheden van het geval heeft verloren en in aanmerking komt voor de inzittendenbescherming volgens de algemene regel?

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1022

Zaaknummer: 23/00813

Rechters: G. de Groot, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en K. Teuben

Advocaten: K. Aantjes en M.S. van der Keur

Wetsartikelen: 4 WAM

RECHTSPRAAK

Een 18-jarige dienstplichtige was door een hartaandoening fysiek onderontwikkeld. Dat leidde tot zodanige pesterijen en mishandelingen dat de jongen zelfmoord pleegde. Het EHRM benadrukt dat de Staat verantwoordelijk is voor het welbevinden van dienstplichtigen. De bovengeschieden wisten dat de jongen mishandeld werd en hebben hier onvoldoende tegen gedaan. De Staat is verantwoordelijk te houden voor het overlijden van de jongen. Nu bovendien onvoldoende zorgvuldig onderzoek is gedaan naar de zelfmoord en de vader geen immateriële schadevergoeding kon krijgen, zijn artikel 2 en artikel 13 EVRM geschonden.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 04-06-2024

ECLI: ECLI:CE:ECHR:2024:0604JUD004899814

Zaaknummer: 48998/14

Rechters: G. Kucsko-Stadlmayer, T. Eicke, B. Lubarda, A. Harutyunyan, A.M. Guerra Martins, A.L. Bormann, S. Rădulețu en G. Kostanyan

Advocaten: A. Chatinyan en A. Sakunts

Wetsartikelen: EVRM art. 2 en EVRM art. 13

RECHTSPRAAK

In een langlopende letselschadeprocedure na een ongeval heeft een psychiater een derde deskundigenrapport opgesteld, waarin zij concludeert dat klager vermoedelijk een paranoïde persoonlijkheidsstoornis heeft die niet het gevolg is van het ongeval. De klager betwist de werkwijze en de conclusies van de psychiater. Het college verklaart deze klacht gegrond. De psychiater had een juiste onderzoeksopzet en methode, maar zij verwoordde haar bevindingen op een manier die niet objectief was en feiten vervormde. Dit heeft geleid tot de schijn van vooringenomenheid en onzorgvuldigheid, wat in strijd is met de beroepsnormen. Daarnaast maakt de psychiater in haar rapportage een niet-onderbouwde stap van een ‘vermoedelijke persoonlijkheidsstoornis’ naar een diagnostische conclusie ‘persoonlijkheidsstoornis’, waarbij deze diagnostische conclusie een bepalende rol heeft ten aanzien van het doel waarvoor het onderzoek is aangevraagd. Juist binnen de complexe context van deze zeer specifieke zaak heeft zij als rapporterend psychiater niet voldaan aan de kernwaarden zorgvuldigheid in formulering en onpartijdigheid. Zij heeft zich ook onvoldoende reflectief en leerbaar opgesteld. Het college legt de maatregel van berisping op.

Instantie: Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-06-2024

ECLI: ECLI:NL:TGZRSHE:2024:52

Zaaknummer: H2023/5663

Rechters: A.H.M.J.F. Piëtte, T.S. van der Veer, C.M.H.M. van Lent, T.A. Wouters en A.E. van der Waal

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Zorgverzekeraar vordert ex artikel 7:962 BW medische kosten terug die zij heeft vergoed aan haar verzekeringnemer. Haar verzekeringnemer, tevens slachtoffer, heeft letsel opgelopen na een onrechtmatige daad. Artikel 6:162 BW bepaalt dat degene die tegenover een ander een onrechtmatige daad pleegt, welke hem kan worden toegerekend, verplicht is de schade die de ander daardoor lijdt, te vergoeden. De schadeveroorzakende partij voert onder andere aan dat de zorgverzekeraar deze vordering in de strafzaak had moeten indienen, omdat de schade toen al bekend was. Door vier jaar te wachten met hem aan te spreken stelt hij in zijn belangen te zijn geschaad en dat het door het tijdsverloop moeilijker geworden is te achterhalen of de kosten daadwerkelijk zijn gemaakt. De rechtbank oordeelt dat de zorgverzekeraar niet kan worden verweten dat de schade niet in de strafzaak als vordering van de benadeelde partij is ingebracht. Voor het slachtoffer waren deze kosten geen schade omdat die werden vergoed door de zorgverzekeraar en de zorgverzekeraar kon zich niet voegen in de strafzaak omdat de kosten die zij nu vordert geen 'rechtstreekse schade' als gevolg van het misdrijf is. Het verweer dat de schadeveroorzakende partij door tijdsverloop in zijn belangen is geschaad slaagt ook niet. Het gevorderde bedrag wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:5803

Zaaknummer: 10958699 CV EXPL 24-96

Rechters: R.R. Roukema

Wetsartikelen: 6:162 BW en 7:962 BW

RECHTSPRAAK

Benoeming plastisch chirurg in medische-aansprakelijkheidszaak. Patiënte heeft een operatie ondergaan, waarbij twee borstimplantaten zijn geplaatst. Als gevolg van klachten heeft er een tweede operatie plaatsgevonden. De patiënte stelt de plastisch chirurg aansprakelijk omdat de tweede operatie niet tot het gewenste resultaat heeft geleid. De rechtbank benoemt een plastisch chirurg, aan hem worden vragen omtrent het medisch handelen voorgelegd. De rechtbank zal in dit stadium van de procedure geen vragen voorleggen die zien op de vraag naar het causaal verband.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 21-03-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:3322

Zaaknummer: C/13/741257 / HA RK 23-335

Rechters: H.J. Schaberg

Advocaten: M.J.J. de Ridder en C.M.W.M. van de Molengraft-Verrijdt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Benoeming neuroloog in een letselschadezaak waarbij een automobilist van achteren is aangereden. Sinds het verkeersongeval klaagt de automobilist over nekkachten. Omdat de verzekeraar van de wederpartij twijfelt over het causaal verband tussen het ongeval en de nekkachten is door de automobilist een verzoek tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht ingediend. De rechtbank benoemt een neuroloog, aan hem wordt de standaard IWMD-vraagstelling voorgelegd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 04-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:3286

Zaaknummer: C/13/743574 / HA RK 23-401

Rechters: R.H.C. van Harmelen

Advocaten: E.H. Copini en G. Loman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Een (keurings)arts stelt haar werkgever aansprakelijk voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van het onvoldoende verlenen van nazorg na een incident waarbij een cliënt haar verbaal agressief heeft bejegend. De arts stelt dat pas na een maand een vertrouwenspersoon beschikbaar was en er geen gesprekken zijn gevoerd waarin haar klachten, symptomen en herbeleving in beeld werden gebracht. Hierdoor voelt zij zich in de steek gelaten en niet gesteund. De kantonrechter oordeelt dat geen sprake is van causaliteitsonzekerheid en bovendien is het verband tussen werk en schade niet onzeker of onbepaald, nu de aard van de ziekte (haar depressie en PTSS) past bij onvoldoende nazorg na een confrontatie met agressie op het werk. Volgens de kantonrechter is vanwege het ontbreken van causaliteitsonzekerheid geen plaats voor toepassing van de arbeidsrechtelijke omkeringsregel. De werkgever heeft haar zorgplicht geschonden nu door haar onvoldoende nazorg na het incident is verleend. De kantonrechter verklaart voor recht dat de werkgever aansprakelijk is voor de door de werknemer geleden en nog te lijden schade die het gevolg is van de schending van de zorgplicht van artikel 7:658 BW en verwijst de zaak naar de schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:4009

Zaaknummer: 10832022 UC EXPL 23-8355 LH/1040

Rechters: S.H. Gaertman

Advocaten: B. de Ruiter en M.G.A. Kok

Wetsartikelen: 7:658 BW